

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců Mgr. Martina Lachmanna a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobkyně: **D. S.**
bytem [adresa bydliště]

zastoupené JUDr. Jiřím Davidem, advokátem
sídlem nám. Kinských 76/7, Praha 5

proti

žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
sídlem Mariánské náměstí 2/2, Praha 1

za účasti: 1) **J. Š.**, bytem [adresa bydliště],
2) **K. Š.**, bytem [adresa bydliště],
3) **Ing. M. Š.**, bytem [adresa bydliště]

všech zastoupených Mgr. Danielem Maškem, advokátem
sídlem Opletalova 1535/4, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 4. 2016, čj. MHMP 752078/2016

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

III. Osoby zúčastněné na řízení **nemají právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou dne 4. 7. 2016 domáhá zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „**žalovaný**“) ze dne 28. 4. 2016, čj. MHMP 752078/2016 (dále též „**Napadené rozhodnutí**“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl jako opožděné odvolání žalobkyně proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 5, odboru stavebního a infrastruktury (dále jen „**správní orgán prvního stupně**“ či „**stavební úřad**“) ze dne 18. 3. 2015, čj. OSI. Hl.230-59233/2014-Gre-R (dále jen „**Prvostupňové rozhodnutí**“ či „**Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením**“), kterým stavební úřad povolil změnu stavby před dokončením – *„Změnu stavby – stavební úprava, přístavba a nástavba bytového domu čp. x, na pozemku č. parc. x, x a x, k. ú. x, ul. x, x 5“*.

II. Rozhodnutí žalovaného (napadené rozhodnutí)

2. Žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí uvedl, že stavební úřad vydal dne 18. 3. 2015 výše označené Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením, jež nabylo právní moci dne 24. 4. 2015. Žalobkyně podala podle žalovaného proti uvedenému rozhodnutí odvolání dne 8. 10. 2015 spolu s argumentací opomenutého účastníka řízení.
3. Žalovaný posléze na str. 2 – 3 Napadeného rozhodnutí vyložil důvody, pro které považoval žalobkyni za opomenutého účastníka řízení ve věci povolení změny stavby před dokončením.
4. Současně však s poukazem na § 84 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) konstatoval, že ověřil, zda v daném případě kromě naplnění podmínek pro možné účastenství byly při podání odvolání splněny lhůty stanovené v uvedeném ustanovení. Žalovaný konkrétně uvedl, že v průběhu odvolacího řízení byl do spisu doplněn nový podklad pro vydání rozhodnutí, a to záznam z konzultace s D. S. ze dne 3. 8. 2015, při které byla oprávněnou úřední osobou ze stavebního úřadu žalobkyně informována o vydaném územním rozhodnutí, stavebním povolení a Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením ve věci předmětné změny stavby.
5. Dle žalovaného je tedy zřejmé, že odvolání ze dne 8. 10. 2015 bylo podáno po marném uplynutí 30denní subjektivní lhůty pro podání odvolání dle § 84 odst. 1 správního řádu. Žalovaný doplnil, že tato lhůta neplatí pouze pro účastníka řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu, jakým však žalobkyně v posuzované věci není.
6. Žalovaný zdůraznil, že pro určení počátku běhu lhůty není rozhodný den 23. 9. 2015, kdy právní zástupce žalobkyně převzal Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením na stavebním úřadu, ale den, kdy se opomenutý účastník o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděl.
7. Žalovaný přitom poukázal na to, že opatřením ze dne 25. 2. 2016, čj. MHMP 333505/2016 seznámil účastníky s doplněným podkladem pro rozhodnutí (záznamem ze dne 3. 8. 2015).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

Dne 15. 3. 2016 nahlédl do spisu právní zástupce žalobkyně, jenž do protokolu uvedl, že do 7 dnů doručí žalovanému vyjádření k obsahu spisu. Dle žalovaného však avizované vyjádření nebylo až do vydání Napadeného rozhodnutí učiněno.

8. Ve světle vyložených závěrů pak žalovaný uzavřel, že odvolání proti Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením, podané žalobkyní dne 8. 10. 2015, bylo podáno po marném uplynutí lhůty dle § 84 odst. 1 správního řádu, a proto je jako opožděně zamítl. Současně s poukazem na § 92 větu druhou správního řádu konstatoval, že v posuzované věci neshledal důvody pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení či pro vydání nového rozhodnutí.

III. Žaloba

9. Žalobkyně ve stručné žalobě konstatovala, že „žalovaný vycházel z předpokladu, že jsem byla seznámena s rozhodnutím úřadu MČ Praha 5 způsobem, jak je popsán na str. 3 ve 3. odstavci této stránky a to, nějakým novým podkladem, který má být označen jako Záznam z konzultace s D. S.“. Namítla, že „neprováděla žádnou konzultaci s žalovaným, a není mně známo kdo a za jakým účelem tento údajný doklad na formátu A4, který není ani dobře čitelný, vyrobil. Tento list papíru měl být dodán na MHMP v průběhu odvolacího řízení“. Žalobkyně namítla, že „tato listina...nemůže být podkladem pro rozhodnutí, neboť by se jednalo o zjevnou libovůli v rozhodování“. Zdůraznila přitom, že „jak vyplývá z obsahu spisu, můj právní zástupce převzal rozhodnutí Stavebního úřadu MČ Praha 5 dne 23. 9. 2015 oproti podpisu, takže odvolání, které jsem podala dne 8. 10. 2015, bylo podáno včas“.

IV. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 21. 9. 2016 uvedl, že všechny body žaloby se shodně týkají podkladu, který byl v dané věci v průběhu odvolacího řízení do spisového materiálu stavebním úřadem doplněn. Konkrétně byl do spisu doplněn Záznam z konzultace s D. S. ze dne 3. 8. 2015, při které byla žalobkyně oprávněnou úřední osobou ze stavebního úřadu informována o vydaném územním rozhodnutí, stavebním povolení a povolení změny stavby před jejím dokončením ve věci předmětné změny stavby (v textu záznamu označené čj. 59233/2014). Dle žalovaného se jedná o zcela standardní záznam, který stavební úřady používají v případech, kdy se na stavební úřad dostaví osoby s různými dotazy či žádostmi o vyjádření, a to k již proběhlým řízením či případně plánovaným záměrům. Jde o osvědčený postup pro kontrolu sdělených skutečností a přehlednost pro pracovníky stavebního úřadu, kteří by v dané věci cokoliv následně řešili.
11. Žalovaný dále uvedl, že v bodě 2) žaloby je mj. zcela nepochopitelně a zmatečně uvedeno, že žalobkyně neprováděla žádnou konzultaci se žalovaným. Dle žalovaného není vůbec jasné, na základě čeho je tato formulace uvedena, neboť nikde v Napadeném rozhodnutí se neuvádí, že by se mělo jednat o doklad z konzultace s žalovaným.
12. Žalovaný s poukazem na § 84 odst. 1 správního řádu uvedl, že při rozhodování o odvolání opomenutého účastníka/žalobkyně ověřil, zda byly v daném případě kromě naplnění podmínek pro možné účastenství splněny lhůty upravené v citovaném ustanovení. Měl za to, že vyhodnotil a řádně odůvodnil, proč odvolání, které bylo podáno dne 8. 10. 2015, bylo podáno po marném uplynutí 30ti denní subjektivní lhůty pro podání odvolání dle § 84 odst. 1 správního řádu. Ve zbytku žalovaný reprodukoval argumentaci uvedenou v odůvodnění Napadeného rozhodnutí.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

13. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí. Neshledal přitom vady, k nimž byl povinen přihlédnout z moci úřední. O podané žalobě rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, neboť účastníci s takovým postupem souhlasili (jejich souhlas byl v souladu s § 51 odst. 1 větou druhou presumován). Soud nenařídil jednání ani k provedení žalobkyní navržených důkazů, neboť tvoří součást správního spisu, z něhož soud při přezkumu zákonnosti žalobou Napadeného rozhodnutí vyšel.
14. Soud předesílá, že podstatou sporu mezi účastníky v nyní posuzované věci je posouzení včasnosti odvolání podaného žalobkyní jako opomenutým účastníkem řízení v režimu § 84 odst. 1 správního řádu. Soud se proto se zřetelem k závěrům vyplývajícím z ustálené rozhodovací praxe správních soudů (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 1. 2012, čj. 7 As 122/2011 - 194) mohl s přihlédnutím k takto vymezeným mezím soudního přezkumu zabývat toliko přezkoumáním dodržení zákonných podmínek pro zamítnutí podaného odvolání pro opožděnost.
15. S ohledem na to, že žalobkyně nečinila v podané žalobě sporným závěr žalovaného, dle kterého měla být účastníkem předmětného správního řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu, zabýval se soud na půdorysu žalobkyní vznesených žalobních bodů toliko posouzením otázky včasnosti podaného odvolání, a to konkrétně otázkou (ne)dodržení subjektivní 30denní lhůty dle § 84 odst. 1 správního řádu.
16. Soud připomíná, že podle § 84 odst. 1 správního řádu platí, že *„osoba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno poslednímu z účastníků, kterým ho správní orgán oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout“*.
17. Toto ustanovení se vztahuje nejen na případy, kdy se účastník sice účastnil celého správního řízení, avšak konečné rozhodnutí mu nebylo doručeno, ale i na případy, kdy potenciální účastník o správním řízení vůbec nevěděl, neparticipoval na něm, a tudíž mu ani konečné rozhodnutí doručeno nebylo (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2008, čj. 1 As 45/2007 - 48). Je reakcí zákonodárce na problematické situace, kdy správní orgán opomene oznámit některým účastníkům řízení rozhodnutí, přičemž toto opomenutí má vážné následky pro účastníky, kteří mohli žít v domněnku, že svá práva vykonávají či povinnosti plní na základě pravomocného rozhodnutí. Nejistota takových účastníků řízení je zmírněna zavedením objektivní a subjektivní lhůty pro podání odvolání opomenutým účastníkem (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2013, čj. 9 As 131/2013 - 53, či ze dne 23. 1. 2019, čj. 6 As 174/2018 - 32).
18. Správní řád tedy umožňuje opomenutým účastníkům zvrátit právní moc vydaného rozhodnutí ještě po dobu 30 dnů, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděli, nejpozději však do jednoho roku od oznámení rozhodnutí poslednímu z (neopomenutých) účastníků. Zmeškání úkonu přitom nelze prominout. Poté již dostává přednost právní jistota a opomenutí účastníci se s tímto stavem

musejí smířit (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 10. 2017, čj. 10 As 21/2017 - 83, či ze dne 24. 9. 2018, čj. 8 As 66/2017 - 36).

19. Soud nad rámec uvedeného pro úplnost podotýká, že se zřetelem k pravidlu vyplývajícimu z § 84 odst. 3 správního řádu je však třeba v případě vedení řízení o odvolání podaném podle § 84 odst. 1 správního řádu zvláště dbát oprávněných zájmů účastníků, kteří byli v dobré víře.
20. Pro posouzení včasnosti podaného odvolání je tedy ve světle § 84 odst. 1 a navazující rozhodovací praxe správních soudů klíčové zvážit, v jakém okamžiku se žalobkyně v nyní posuzované věci dozvěděla o vydání Prvostupňového rozhodnutí a současně také o řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, jinými slovy o tom, jakým způsobem stavební úřad rozhodl (srov. shodně J. Vedral: Správní řád, Komentář, II. aktualizované a rozšířené vydání, BOVA POLYGON, Praha 2012, str. 733).
21. Žalovaný založil Napadené rozhodnutí na závěru, že žalobkyně byla o vydání Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením a o řešení otázky, která byla předmětem rozhodování v uvedené věci, zpravena dne 3. 8. 2015 oprávněnou úřední osobou Ing. arch. H. G. při návštěvě stavebního úřadu v úředních hodinách. O uvedené skutečnosti podle žalovaného svědčí záznam založený ve správním spisu.
22. Soud ze správního spisu ověřil, že do správního spisu byl v průběhu odvolacího řízení doplněn podklad – záznam z konzultace ze dne 3. 8. 2015 v podobě 1 listu A4 obsahujícího mapový podklad situace stavby, vytištěného podle údajů uvedených v zápatí listu dne 3. 8. 2015. Z rukou psaných poznámek oprávněné úřední osoby vyplývá, že se toho dne dostavila na stavební úřad žalobkyně, kterou oprávněná úřední osoba označila ve svých poznámkách jménem, uvedením telefonního čísla a slovy „opomenutý účastník (zřejmě)...“. Současně z uvedených poznámek vyplývá, že předmětem jednání žalobkyně a oprávněné úřední osoby bylo rovněž mj. vydání Rozhodnutí o povolení změny stavby před jejím dokončením, jež je v uvedeném záznamu rukou psanou poznámkou identifikováno pod čj. 59233/2014.
23. Uvedený podklad byl do správního spisu založen spolu s přípisem stavebního úřadu ze dne 16. 2. 2016, čj. OSI. HL.230-57670/2015-Gre-dosl2. V přípisu je uvedeno, že *„záznam, který je předmětem doslání, byl porýzen jako neformální zápis úředníka při konzultaci na stavebním úřadě s paní D. S. v úřední den. Zápis proto nemá parametry standardního protokolu..., neboť byl vyhotoven pouze jako informativní podklad úředníka pro další zjišťování ve věci“*.
24. Ve spisu je rovněž založena předkládací zpráva stavebního úřadu ze dne 15. 10. 2015, čj. OSI. HL.230-57670/2015-Gre, v níž je mj. uvedeno, že se žalobkyně o povolení změny stavby před dokončením dozvěděla dodatečně při konzultaci na úřadě dne 3. 8. 2015.
25. Ze spisu dále vyplývá, že žalovaný seznámil s uvedeným doplněním podkladů pro rozhodnutí účastníky přípisem ze dne 25. 2. 2016, čj. MHMP 333505/2016.
26. Dne 7. 3. 2016 nahlížela do správního spisu zástupkyně stavebníků. V protokolu z téhož dne pod čj. MHMP 388834/2016 přitom uvedla, že dne 13. 8. 2015 osobně navštívila stavební úřad, přičemž jí bylo oprávněnou úřední osobou sděleno, že se na stavební úřad dostavila žalobkyně coby vlastník nemovitosti sousedící se stavbou a namítala, že s ní nebylo ve věci povolování stavby, naposledy v řízení o změně stavby před dokončením, jednáno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

27. Ze spisu dále vyplývá, že dne 15. 3. 2016 nahlížel do správního spisu zástupce žalobkyně, který v protokolu z téhož dne evidovaném pod čj. MHMP 442659/2016 uvedl, že do 7 dnů doručí žalovanému vyjádření k obsahu spisu. Z protokolu přitom vyplývá, že zástupci žalobce byly poskytnuty kopie záznamu ze dne 3. 8. 2015 a přípisu stavebního úřadu ze dne 16. 2. 2016.
28. Žádné podání žalobkyně však již ve správním spisu založeno není.
29. Ve správním spisu je rovněž založen protokol ze dne 23. 9. 2015 (neoznačený číslem jednací), z něhož vyplývá, že toho dne byla právnímu zástupci žalobkyně předána mj. kopie Prvostupňového rozhodnutí.
30. Jak bylo uvedeno výše v části III. tohoto rozsudku, žalobkyně se v podané žalobě omezila toliko na námitku, dle níž *„neprováděla žádnou konzultaci s žalovaným“*, a není jí *„známo kdo a za jakým účelem tento údajný doklad na formátu A4, který není ani dobře čitelný, vyrobil“*. Žalobkyně namítla, že *„tato listina...nemůže být podkladem pro rozhodnutí, neboť by se jednalo o zjevnou libovůli v rozhodování“*. Přitom poukazovala na to, že Prvostupňové rozhodnutí jí bylo doručeno teprve dne 23. 9. 2015 prostřednictvím právního zástupce. Jiné námitky v podané žalobě nevznesla.
31. Žalobkyně tedy v podané žalobě především nijak nezpochybnila skutečnost, kterou žalovaný uvedl (vycházejí z obsahu záznamu ze dne 3. 8. 2015) v přípisu ze dne 25. 2. 2016 a posléze i v odůvodnění Napadeného rozhodnutí, tj. že žalobkyně byla při jednání se stavebním úřadem dne 3. 8. 2015 seznámena oprávněnou úřední osobou mj. s tím, že v předmětné věci bylo vydáno Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením.
32. Žalobkyně se omezila na námitku, že s žalovaným v dané věci žádnou konzultaci neprováděla. Žádnou takovou skutečnost však žalovaný v odůvodnění Napadeného rozhodnutí netvrdil. Právě naopak, přezkoumatelným způsobem v odůvodnění Napadeného rozhodnutí popsal důvody, pro které uzavřel, že žalobkyně byla s vydáním Prvostupňového rozhodnutí seznámena při jednání s oprávněnou úřední osobou na stavebním úřadu, tedy správním orgánu prvního stupně, konaném dne 3. 8. 2015.
33. Žalobkyně ve své žalobní argumentaci zcela rezignovala na uvedení vlastních skutkových tvrzení ve vztahu k rozhodným skutkovým okolnostem souvisejícím s uskutečněním a průběhem jednání se stavebním úřadem dne 3. 8. 2015. Především nijak netvrdila, že skutkové závěry dovozované žalovaným ze záznamu v přípisu ze dne 25. 2. 2016 a v odůvodnění Napadeného rozhodnutí nejsou pravdivé. Nenamítala, že by se toho dne k jednání na stavební úřad nedostavila, že by s oprávněnou úřední osobou nejednala, ani to, že předmětem takového jednání nebyly skutečnosti týkající se vydání Rozhodnutí o povolení změny stavby před dokončením. Žádná taková relevantní tvrzení ke klíčovým skutkovým okolnostem v žalobě neuplatnila, natož aby k takovým tvrzením vznesla jakékoli důkazní návrhy.
34. Žalobkyně tedy v podané žalobě vůbec nenamítala, že by skutkové závěry žalovaného týkající se uskutečnění jednání žalobkyně s oprávněnou úřední osobou na stavebním úřadu dne 3. 8. 2015 neodpovídaly skutečnosti a byly v rozporu se skutečným stavem věci. Žalobkyně uskutečnění jednání se stavebním úřadem dne 3. 8. 2015 nezpochybnila a nepředestřela žádnou vlastní skutkovou verzi událostí souvisejících s uskutečněním tohoto jednání. Žádné takové námitky žalobkyně v podané žalobě ani v jiném svém podání

nevznesla a setrvala toliko u výše citovaných žalobních tvrzení, a to přesto, že byla v řízení o žalobě zastoupena advokátem.

35. Soud připomíná, že řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu přísně ovládající tento typ soudního řízení správnímu soudu předestírá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadené rozhodnutí za nezákonné. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel.
36. Soud za této situace, kdy žalobkyní předestřená žalobní obrana záležela fakticky toliko v obecném a nekonkretizovaném tvrzení o nemožnosti považovat záznam ze dne 3. 8. 2015 za podklad pro rozhodnutí, konstatuje, že zvolená forma procesní obrany žalobkyně nebyla způsobila založit potřebu jejího dalšího hodnocení a skutkového a důkazního ověřování.
37. Soud proto v míře obecnosti odpovídající námitce žalobkyně konstatuje, že skutkové závěry dovozované z obsahu záznamu žalovaným v přípisu ze dne 25. 2. 2016 a v odůvodnění Napadeného rozhodnutí nijak zjevně nevybočují z principů ovládajících dokazování. Soud neměl důvod považovat záznam ze dne 3. 8. 2015 bez odpovídající žalobní námítky za nikoli autentický.
38. Soud přitom reflektoval skutečnost, že údaj uvedený v zápatí listu (vytištění mapového podkladu, na němž jsou posléze rukou dopsány poznámky, dne 3. 8. 2015) svědčí o tom, že záznam byl skutečně pořízen v okamžik tvrzený stavebním úřadem, resp. žalovaným.
39. Závěry dovozované žalovaným z uvedeného podkladu jsou ostatně zprostředkovaně potvrzeny rovněž vyjádřením jiného účastníka, resp. jeho zástupkyně v protokolu ze dne 7. 3. 2016, čj. MHMP 388834/2016, v němž zástupkyně stavebníků uvedla, že dne 13. 8. 2015 osobně navštívila stavební úřad, přičemž jí bylo oprávněnou úřední osobou sděleno, že se na stavební úřad dostavila žalobkyně coby vlastník nemovitosti sousedící se stavbou a namítala, že s ní nebylo pro povolování stavby, naposledy v řízení o změně stavby před dokončením, jednáno. I tento podklad byl přitom při nahlížení zástupce žalobkyně součástí správního spisu a žalobkyně se proto k němu mohla ve správním řízení a v posléze podané žalobě vyjádřit a snést k němu konkrétní námítky.
40. Soud přitom v tomto ohledu považoval za zásadní, že žalobkyně byla se záznamem ze dne 3. 8. 2015 a se skutečnostmi z něj dovozovanými před vydáním Napadeného rozhodnutí seznámena. Jak bylo uvedeno výše, zástupce žalobkyně nahlížel dne 15. 3. 2016 do správního spisu, byly mu poskytnuty kopie záznamu ze dne 3. 8. 2015 a přípisu stavebního úřadu ze dne 16. 2. 2016. Přestože pak zástupce žalobkyně v protokolu čj. MHMP 442659/2016 přislíbil, že do 7 dnů doručí žalovanému vyjádření k obsahu spisu, žádné takové vyjádření nebylo ze strany žalobkyně před vydáním Napadeného rozhodnutí učiněno.
41. Žalobkyni tedy byl již ve správním řízení prokazatelně poskytnut prostor pro to, aby na předběžné skutkové závěry žalovaného stran rozhodné skutkové okolnosti, tj. okamžiku seznámení žalobkyně s vydáním Prvostupňového rozhodnutí, reagovala a tyto skutkové závěry prostřednictvím vlastních skutkových tvrzení zpochybnila. Žalobkyně tak však ve správním řízení nijak neučinila, přičemž jak bylo uvedeno výše, žalobkyně uskutečnění

jednání se stavebním úřadem dne 3. 8. 2015, případně jeho průběh a obsahové zaměření nezpochybnila ani v podané žalobě.

42. Soud za této situace uzavírá, že se námitkami žalobkyně mohl zabývat pouze v takové míře obecnosti, v jaké je žalobkyně vznesla. Pokud pak žalobkyně v podané žalobě žádné námitky stran rozhodných skutkových okolností neuplatnila, nemohla žalobkyní zvolená forma procesní obrany vyústit v povinnost Městského soudu v Praze dále podrobněji zkoumat a skutkově a důkazně prověřovat rozhodné skutkové okolnosti. Žalobkyně totiž žádné konkrétní tvrzení, jež by založilo potřebu prokazovat, nepředložila. Za této situace pak soud nemohl aplikovat ani vyvratitelnou domněnku dle § 40 odst. 2 správního řádu, neboť soudu v důsledku procesní pasivity žalobkyně pochybnosti o nezachování lhůty nevznikly.
43. Soud proto při absenci o opaku svědčících žalobních námitek uzavírá, že žalobkyně se o vydání Prvostupňového rozhodnutí a současně také o řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, jinými slovy o tom, jakým způsobem stavební úřad rozhodl, dozvěděla již při jednání se stavebním úřadem dne 3. 8. 2015, kdy byla o těchto skutečnostech informována oprávněnou úřední osobou v rámci konzultace v úředních hodinách. Právě od tohoto okamžiku tedy žalobkyní coby opomenutému účastníku počala běžet 30denní subjektivní lhůta pro podání odvolání. Žalobkyně však podala odvolání teprve dne 8. 10. 2015, podala jej tedy opožděně a žalovaný je zcela v souladu se zákonem jako opožděné zamítl. Skutečnost, že zástupce žalobkyně následně dne 23. 9. 2015 převzal kopii Prvostupňového rozhodnutí, již není se zřetelem k dikci § 84 odst. 1 správního řádu pro určení okamžiku počátku běhu subjektivní lhůty rozhodnou.
44. Na základě všech shora uvedených skutečností soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
45. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nenáleží. Žalovanému pak žádné náklady v souvislosti s vedením předmětného řízení nevznikly. Osoby zúčastněné na řízení pak nemají v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soud v tomto řízení žádnou povinnost neuložil.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. Š.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 5. srpna 2019

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu